

عنوان مقاله:

تحلیل مقایسه ای قوانین و الگوهای مربوط به ساختار برنامه ریزی برای توسعه شهری در ایران و سایر کشورهای جهان (مطالعه موردی: آمریکا، استرالیا، کانادا و ایران)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران، هنر و محیط زیست؛ افق های آینده، نگاه به گذشته (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

افبال شاکری - عضو هیات علمی دانشگاه صنعتی امیرکبیر

جواد نوری - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی عمران، مدیریت ساخت، دانشگاه صنعتی امیرکبیر

خلاصه مقاله:

مدیریت و برنامه ریزی مناطق کلانشهری به دلیل گستردگی فضایی، تعدد متغیرهای تاثیرگذار و تضاد منافع ذینفعان و ذینفوذان، با پیچیدگی های بسیاری روبروست. حل وفصل مشکلات و تعارضات در چنین سطحی از پیچیدگی ها، نیازمند یک ساختار منسجم، هدفمند و انعطاف پذیر مدیریتی است تا به خوبی توسط ساختار قانونگذاری کلان کشور حمایت شود و از اختیار قانونی کافی برای تنظیم روابط، کنترل و هدایت برنامه در سطح منطقه کلان شهری برخوردار باشد. بر این اساس در این مطالعه برآنیم تا با مقایسه قوانین و سیاست های مربوط به شهرسازی و توسعه شهری آمریکا، استرالیا، کانادا و ایران به بررسی کارایی ساختار برنامه ریزی شهری ایران در راستای توسعه شهری بپردازیم. روش تحقیق در این پژوهش کیفی و تحلیلی است و روش گردآوری اطلاعات، مطالعه اسناد و کتابخانه ای می باشد. بر این اساس نتایج این پژوهش عبارتند از: هر سه کشور خارجی مورد مطالعه، در ایجاد یک دولت (یا نهاد) سطح میانی به عنوان نهاد مدیریت کلان شهری همسو هستند و آن را اصل اول برنامه ریزی موفق برای مناطق کلانشهری قرار داده اند، از سویی دیگر، بخش عمده برنامه ریزی و تصمیم گیری هادر خصوص توسعه منطقه بر عهده این نهاد می باشد و دولت مرکزی تنها با تعیین سیاستهای کلان و سرمایه گذاری در بخش توسعه زیرساختها نقش اندکی در برنامه ریزی و اجرای مستقیم برنامه ها بر عهده دارد. اما در ایران ساختار برنامه ریزی شهری متمرکز و سیاست گذاری ها، تصمیم گیری ها و برنامه ریزی ها به صورت کلان اجرا می گردد. بر این اساس پیشنهاد می گردد در زمینه سیاست گذاریها و برنامه ریزی های مربوط به توسعه شهری بازنگری های اساسی بر اساس نظرات مسیولین نهادهای محلی نظیر شهرداری ها، استانداری ها و متخصصین علمی در دانشگاه ها باید صورت گیرد. آنچه که در نظام ارزیابی شهری در ایران آمده است این است که مسیولین قانونگذاری شهری در ایران اعلام کرده اند که طرح جدید شهر تهران درصدد است تمام ویژگی های مطلوب نظیر مشارکتی، ساختاری، راهبردی، جامع و تغییرات نظری و تکنیکی را داشته باشد که این ناشی از توجه مسیولین به بهره وری کم این شیوه معمول برنامه ریز شهری در ایران می باشد.

کلمات کلیدی:

قوانین، ساختار برنامه ریزی، ایران و کشورهای جهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/608808>

